

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

อย่างนั้นนะมนุษย์

(นายอำเภอคำม่วง ทำหนังสือนิมนต์หลวงตาแสดงธรรม และรับผ้าป่าสงเคราะห์โลก ณ อำเภอคำม่วง วันศุกร์ที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๐ เวลา ๑๕.๓๐ น.)
บอกไปว่าบ้ายสองโมงพอดี ไม่มีอะไรขัดข้อง อำเภอคำม่วงได้ให้ที่ว่าการอำเภอหลังหนึ่ง ๘ ลาน เขามาขอเรา เราให้ กำลังปลูกสร้าง สถานที่ที่ปลูกสร้างเราไปดูแล้วระแคะระคายกันชาวบ้านกับทางราชการ เพื่อความกระจ่างแจ้งเฉยๆ ละ เขาก็มานิมนต์เราไปดูให้เป็นผู้ตัดสินให้ ไปดูแล้วเป็นเด็กก็ตัดสินได้ อย่าว่าแต่ผู้ใหญ่เลย แต่เมื่อมันมีขัดมีข้องมันก็ไม่ลงรอยกัน ความสงบก็ไม่มี เรื่องราวจะเกิดที่หลังไปเรื่อยๆ

เมื่อควรพูดก็ตัดสินเลย เรื่องก็ระงับไป สถานที่ที่เขาจัดเรียบร้อยแล้ว จะปลูกที่ว่าการอำเภอใหม่ ก็เรียบร้อย ไม่มีใครคัดค้าน ปากสกปรก ปากอมขี้ ปากขวางบ้านขวางเมือง ปากขวางอำเภอ มันไปว่าที่นั่นไม่เหมาะ ที่เหมาะคืออะไร ส้วมนุ่น หลังส้วมนุ่นเข้าใจไหม ทางอำเภอต้องมาเอาหลักฐานไปเพื่อความแจ่มแจ้ง เขามานิมนต์เราไป พอเราไปแล้วก็หาเหตุผล ที่เขากำหนดไว้ก็เรียบร้อยหมด ที่สมควรจะปลูกมันดูไม่ได้แล้ว อย่างนี้ละมนุษย์ปากเหม็น มันหากขวางเขาจนได้ เราต้องไปตัดสินให้ แล้วใครละไอ้ผู้ที่มาค้านเก่งๆ มันไม่มาทำ เปิดหนีเลย เราไล่เบียดจริงๆ นี่ ให้มันแจ่มมันชัดชัดเจนเวลาเขาทำไม่ว่าอะไรๆ คอยมาเห่าฟ้อๆ ผู้ทำทำแทบล้มแทบตาย มันก็ก้าวไม่ออกซิเมื่อมันขัดกัน ระหว่างอำเภอกับชาวบ้านขัดกันเรื่องเล็กน้อยเมื่อไร หมดทั้งอำเภอนั้น

เขาก็มานิมนต์เราไปพิจารณาตัดสินให้ เวลาไปก็ใส่เปรียงทีเดียว ไหนเรียกตัวมาตัวมันเก่งๆ ว่าอย่างนั้นเลยนะ ตัวมันขวางๆ ดีๆ จะให้ไปสร้างที่ไหน ที่นี้ไม่เหมาะแล้ว ให้ไปสร้างที่ไหน สร้างที่นุ่น.ที่นุ่นไหน ตัวไหนว่า เปิดหนีแล้ว อย่างนั้นนะมนุษย์ทุกวันนี้ เปิดหนีเลย ถ้าเราไปเราไม่เล่นนะ เหตุผลหลักเกณฑ์มีอยู่ หลักฐานพยานทุกอย่างมี คนทั้งบ้านเห็นด้วยทั้งนั้น เราไปก็เห็นด้วย พอก้าวเข้ามาปั๊บตรงแนวนี่ที่จะสร้างที่ว่าการอำเภอใหม่ ตรงกับถนนเข้ามาที่ ที่ว่าการอำเภอเก่าอยู่ทางนั้นติดกันไป ไปสร้างตรงนั้นรับกัน แล้วที่ว่าเขาไม่พอใจให้สร้าง จะสร้างที่ไหน ฟากแม่น้ำโขงนุ่นอย่างนั้นนะมนุษย์ ไม่ได้ทำอะไรได้ขัดได้ขวางก็เอา

พอเราไปแล้วก็หมดปัญหา เอากันเดี๋ยวนี้ให้ว่าอย่างนั้นเลย เปิดเลย มันให้ลำบาก เราได้ไปจริงๆ ชาวบ้านชาวอำเภอชดปากเดียวเท่านั้นก็เป็นเรื่องใหญ่โต เขาต้องเอาหลักฐานพยาน เอาที่ตายใจมายืนยัน เอาเราไป เราไปก็ใส่เปรียงเดี๋ยวล้มไปหมดเลย เอาใครจะมาให้ไปหาหลวงตาบ้านนะ เจียบเลย มันไม่มีเหตุมีผลอะไร คอยค้าน

เขา แล้วคนคนนั้นมันทำงานทำการอะไรเป็นผลประโยชน์แก่บ้านเมืองอะไร ก็เราๆ ท่านๆ ชาวบ้านธรรมดานี้ละ ทำไมมันถึงปากแสบนัก ปากสกปรกนัก ชาวบ้านเขาไม่ได้สกปรกปากเขานะ ใส่เอาเสียบ้างเรา

เราต้องไปดู เอาตรงนี้จะเรียบบร้อยแล้ว ใครจะมาค้ำให้มา หลวงตาบ๊วเป็นศรัทธาสร้างที่ตรงนี้ เราพิจารณาแล้วด้วยความเป็นธรรม ไม่มีอะไรเป็นธรรมยิ่งกว่าสถานที่นี้ ทางอำเภอก็เห็นดีแล้ว เอา ใครจะค้ำค้ำ ก็มีปากเดียวเท่านั้นมันไม่ทำอะไรมาค้ำเฉยๆ พอให้เรื่องยุ่งยาก ก็เรียบบร้อยไปแล้ว อันนั้น ๘ ล้าน อะไรก็ตามถ้าลงได้ช่วยแล้วก็เอากันให้ถึงพริกถึงขิง ถึงเป็นถึงตายถึงจะปล่อยมือได้ เป็นอย่างนั้น อย่างที่ว่าการอำเภอ ๘ ล้านหากว่าขาดเหลืออะไรๆ เขามาพูดกับเราก็ต้องเพิ่มให้ๆ จนพอถ้าลงได้รับร้อยอย่างนั้นเรา ทำเหยาๆ แหยะๆ ไม่เอา

ทางเวียงจันทน์เป็นไง (ประกาศเรื่องรถยนต์ตามขบวนก่อนครับ รถยนต์ที่ตามขบวนมีจำนวนมาก ทางด้านไทยและด้านลาวได้ขอให้มีการติดบัตรเรียงตามเบอร์รถ ที่ได้แจ้งไว้ล่วงหน้าแล้ว เพื่อสะดวกในการตรวจนับให้ตรงกัน จึงขอประกาศให้เจ้าของรถ ที่จะตามขบวนขององค์หลวงตามารับบัตรได้ที่หม้ออ้วน วัดป่าบ้านตาด ตั้งแต่วันที่ ๒๙ มีนา ถ้ารถยนต์คันใดไม่มีบัตรจะไม่ได้รับอนุญาตให้ตามขบวนองค์หลวงตาและผ่านแดน จึงขอประกาศให้ทราบทั่วกัน ส่วนของที่เขาไปมีข้าวสารเจ้าและเหนียว ๑๐ ตัน ปลากระป๋อง ๑๐๐ ลัง น้ำมันพืช ๑๐๐ ลัง น้ำปลา ๑๐๐ ลัง ของที่เขาขอมา มีเสื้อผ้า ผ้าห่ม ลูกศิษย์ร่วมทำบุญรองเท้าเป็นพันๆ คู่ เตียง ๒๐ เตียง เอาไปคราวนี้ จัดไว้เรียบบร้อยแล้วครับ เพราะเขามีที่เก็บจำกัด) ที่ให้นี้ให้พอกับที่เก็บของเขานะ เราจะให้มากกว่านั้นเขาบอกเขาไม่มีที่เก็บ เราก็ลดการให้ลงไป

(มีคนทำเงินตก ๑๒๐ บาทหน้าวัด ตอนใส่บาตร) ใครเชื่อๆ เอาเงินไปตกไว้ที่หน้าวัด ๑๒๐ บาท มันตกน้อยไป ไปหามาตกอีก เราจะเอานะไม่มีใคร ให้มาเอานะ ใครเป็นเจ้าของ เงินของใครตก ๑๒๐ ของใครให้มาเอา ถ้าไม่เอาแล้วเราเอาเข้าส่วนกลาง ตามหลักพระวินัยมี คือพระวินัยท่านห้ามจับต้องเงินทองข้าวของ สิ่งที่เป็นอนามาสไม่ควรจับต้องต่างๆ ห้าม แต่เวลาไปเจอเอาของที่เขาตกมาในบริเวณรับผิตชอบของพระ พระต้องเก็บ บอกแล้วนะพระวินัย ไม่เก็บไม่ได้ปรับอาบัติ เก็บแล้วโฆษณาหาเจ้าของ โฆษณาหลายครั้งหลายหนจนหายสงสัยเรียบบร้อยแล้วก็เอาส่วนกลางนี้ไปทำประโยชน์ส่วนรวมของวัด

นี่พระวินัย เมื่อทำประโยชน์ของวัดเรียบบร้อยแล้วเขามาถามทีหลังก็ชี้อันนี้ให้เขา ดู ทำประโยชน์นี้ ทำแล้วอย่างนี้ นั่นเห็นไหมพระวินัยท่านละเอียดไหม ละเอียดขนาดนั้นละ ทีแรกโฆษณาหาเจ้าของก่อน เก็บไว้ ถ้าเป็นเงินจะไม่บอกจำนวน ให้มาอ้างเอา

ถ้าบอกจำนวนไม่ได้ใช้ไหม นั่นพระวินัยเก่งไหม ไม่บอกจำนวน มาแล้วค่อยถามกันได้ เหตุได้ผลสมควรแล้วก็มอบให้ ถ้ายังไม่เห็นมาก็ประกาศโฆษณาจนพอสมควรแล้วเอาเงินจำนวนนี้เข้าส่วนกลางของสงฆ์ จะสร้างอะไรก็สร้าง แต่เวลาเขามาถามที่หลังก็ชี้ได้ สร้างอันนี้แล้ว สุตวิสัย ปรับโทษปรับกรรมกับใครไม่ได้ นี่เรื่องพระวินัยท่านละเอียดขนาดนั้น ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*